

Zdravý nemocný v podání DS Vicena – stejně jako ve čtvrtek domácí „Jeptišky“ – přinesl na pódium také živou muziku

Redakce PLKu s omluvou a na přání mnoha desítek čtenářů splácí dluh z letošního prvního čísla a uveřejňuje obrázky obou herců Vicenů (dodatečně k materiálu Pozor, nepleťte si herce Viceny!) ochotnického barda pana Hynka, jehož jméno nosí ústeckoorlickký soubor a také Františka Viceny

Ranní chatování a tyč

„Chatování je na učení lehká scéna, v tom problém nebyl, ale co se tance týká, mě třeba partnerka jednou zatančila v ložnici a urvala při tom termostatický ventil od topení,“ řekl o choulostivých scénách jeden z představitelů. „Tancovala jsem závodně, ale v dnešním vystoupení šlo o tanec na striptýzové kostce. V naší originální scéně mám ještě tyč, takže na ní se i věším,“ vysvětlila představitelka lehčí ženy. „Tato hra je můj život, máme v ní afektované okamžiky, hrát ji však v deset ráno je strašný.“ (aku)

Sobotní odpoledne rozparádila kroměřížský festival folklórní feérie Slovácko sa súdí v podmanivém podání divadla z nedalekého Uherického Brodu. Plně hlediště si při výborných hudebních i hereckých číslech přišlo dokonale na své.

MS

NAKAŽLIVÝ Zdravý nemocný

Notoricky známá Moliérova komedie, Zdravý nemocný tentokrát s tanci a zpěvem, oživila kroměřížské pivovarské jeviště i hlediště v páteční večer. Inscenace spíše z rodu tradičně pojatých měla jistě na festivalu své neoddiskutovatelné místo.

Představení v úpravě a pod režijní taktovkou Jana Štěpánského neslo punc poctivé odvedené práce. Téměř nic se – v rámci žánru – nedá vytknout ani skladatelskému i textařskému podílu Ladislava Škrdlý či choreografii Dany Holubářové a kostýmům Věry Hánělové, pouze podkladová studiová hudební nahrávka Jarmily Janákové vyzněla v některých pasážích - v kontrastu s kombinovanou živou muzikou z jeviště - zvukově ploše a nevyváženě.

Pochvalu závěrem si určitě zaslouží dramaturgie festivalu za žánrově i stylově pestré páteční programové menu.

Čarodějnice namísto Sigmy a mrakodrapů

Olomouc je velikým divadelnickým úlem. Mezi amatérskými divadelníky se tam výrazně zapsal povědomí bývalý ministr kultury Pavel Dostál. Koneckonců jeho převážně satirické scénáře, napsané s kolegou hudebníkem (a otcem stále úspěšnější herečky Sandry) Richardem Pogodou jsou dodnes na repertoáru profesionálních scén.

Divadlo Tramtárie patří tady na festivalu - z časově existenčního hlediska - mezi „čerstvě odrostlá batolata“. Funguje totiž teprve pátým rokem. Ale o co má kratší dobu trvání, o to pestřejší životopis již stačilo napsat. Posudte sami: ročně uvádí pět premiér a měsíčně vystupuje třeba až patnáctkrát! Výkon hodný profesionálů.

Do vínku si Tramtárie vytkla uvádět hry českých autorů - a to dokonce psané přímo na míru. Aktualizuje i českou klasiku. Populární Klapzubovu jedenáctku uvedla jako Sigma mezi mrakodrapy. Tedy, podle názvu soudě, něco mezi Eduardem Bassem a Otou Pavlem?

Divadlo rovněž tradičně spolupracuje s Městským divadlem Olomouc na dlouhodobém projektu čteného divadla, který publiku představuje převážně soudobé české i zahraniční texty.

Tramtárie programově uvádí i pohádky pro děti a rodiče. A právě Polízanice malé čarodějnice jsou jednou z nich!

Co na ně děti? A co rodiče? Mají si kde hrát? (als)

Na Festivalu Ludmily Čápkové se dopoledne představí Bechyňský divadelní soubor Lužnice titulem Blázinec. Co o něm můžeme prozradit? Pouze to, že je autorským textem (sice nikoli z provenience bechyňské, nýbrž benešovské) a měl premiéru koncem letošního března. Půjde o variaci slavného Přeletu nad kukaččím hnízdem? Nechejte se překvapit...

Objeveno v archivu

Ludmila Čápková děkuje za potlesk

„To, že jsem se před půlstoletím ocitla ve společenství lidí, nazvaném Divadelní soubor závodního klubu PAL - Magneton Kroměříž, to bylo to dílo toho úplně nejvyššího Režiséra. Ale zlom nastal, až když za námi do divadla přišel nadaný profesionální režisér Alois Hajda. Kamarádi ho přemlouvali, aby s námi nastudoval divadelní hru. On nakonec souhlasil. A nešťastalo u jedné. Režisér mi snad z mladické nerozvážnosti nebo malé zkušenosti svěřoval, zcela bez záruky, veliké a krásné role. Mně proto nezbývalo, než hrát jako o život. Režisér byl přísný a nesmlouvavý. Počáteční tvrdá výchova se však vyplatila. On první nás přivedl na toto jeviště. Hrát tady bylo pro mne přímo bohoslužbou. Diváci tu tak marnotratně rozdávali potlesk a já ho tak nezříceně ráda poslouchala. A právě za ten potlesk děkuji milovanému divadelní publiku. A pak děkuji kroměřížským ochotníkům za to, že jsem s nimi mohla hrát. A taky za to, že teď, když už jim nemůžu pomoci, že mě nevyškrtli ze seznamu svých členů. Děkuji i režiséru prof. Aloisi Hajdovi za všechno, co mě v oboru herectví naučil, abych mohla chodit se ctí po jevišti.“

Pro Kroměřížský zpravodaj č. 11/2004 rozhovor připravil M. Karásek

Režisér Petr Kracik se hercem stává pouze

Režiséra a tradičního hosta festivalu v Kroměříži Petra Kracika jsem ulovila pro PLK krátce po představení Slovácko sa súdí.

Co říkáte na přehlídku tady v Kroměříži?

Tak já jsem tu už potřetí. A líbí se mi tu, protože nejde jen o představení, ale i o diskuse, je hezké, že se můžou diváci bezprostředně bavit a vyřikávat si různé věci. Je tu úplně jiná atmosféra než u profesionálního divadla, tam se věci neříkají tak na rovinu.

A: A když byste měl srovnat profesionální a amatérské divadlo?

K: Já tohle nikdy nesrovnávám, to ani nejde. Vždycky, když vyjdu z amatérského divadla, tak mě štvou ty myšlenky

z donucení

jako: „My to děláme rádi a z ochoty.“ Podle mě by se věci, které takzvaně souvisí s profesionálním divadlem, neměly potlačovat. Hlavní je, že se bavím a je jedno, jestli hrají profesionálové nebo amatéři.

A vy pouze režírujete, nebo také někdy t hrajete?

Já říkám, že jsem herec z donucení u sebe v divadle. Pokud někdo onemocní, tak ho zaskočím.

Přece jen, kdybyste chtěl hrát, jaká role by to byla?

Žádná. Já, jako režisér, se nikdy neobsadím.

Spolupracujete v divadle i s manželkou Terezou Kostkovou?

Samozřejmě, že ano, ale když jsme se

vzali, tak z divadla odešla. Nejen z toho důvodu, že se stala „paní ředitelovou“, ale také měla zrovna víc práce. Přesto jsme spolu nastudovali dvě představení, například Gazdinu robu, taky hraje Roxanu v Cyranovi z Bergeracu. Přece se nebude-

me vyhybat práci s někým, koho máme rádi.

Kdo z vás bývá častěji doma?

To může zůstat tajemstvím, ale poslední dobou spíš já.

Aneta Baierová

Příliš mnoho Kraciků (anebo Kracíků)?

Dobrou duší Festivalu Ludmily Čápkové je uznávaná veličina mezi současnými českými divadelními režiséry, opora pražského Divadla pod Palmovkou, pan Petr Kracik.

V uměleckém světě se jeho jméno (ať již s krátkým či dlouhým „I“ objevuje nadmíru často). Jeden z jeho skorojmenovců byl uznávaným producentem Petra Kotvalda a posléze současně manažerem i manželem v jedné osobě blondaté zpěvačky Gábině Goldové. Ten již zemřel. Jiný Kracík zase za minulého režimu pořádal v severních Čechách - tehdy zakázané - diskotéky zahraničních kapel. Další z páně Kracíků se etabloval jako hudební dramaturg v Brně a spolupracoval počátkem devadesátých let minulého století s brněnským skladatelem, hudebním aranžérem i vydavatelem Lubomírem Veteškou.

A aby těch Kracíků nebylo ani v tento čas v Kroměříži málo, režisérem dnes dopoledne uváděné olomoucké inscenace Polízanice malé čarodějnice je - Vladislav Kracík!!!

(als)

PLKY

ZE STARÉHO PIVOVARU

VYTRŽENO Z KONTEXTU

„Striptýz nesplnil moje očekávání,“ zazněla kritika na nedokončený striptýz v představení Divadlaexil z Pardubic.

✚

„Není nic horšího, než když herci přirostou jeho repliky k srdci,“ rozlouskl Ladislav Langr diskusi kolem krácení textu.

✚

„No, tak bych řekla, že jsou v tom výseky z mého života,“ zamyslela se lektorka Jana Chaloupková nad představením Na dotek. „Ale ne se mnou,“ pohotově dovysvětlil režisér Petr Kracík.

✚

„Já jsem si myslel, že odpovídají o sexu, který se natolik objevoval v dopolední inscenaci,“ editor PLKu v reakci na odpovědi paní učitelky Jany: „Když mám čas, tak se snažím tak jednou za dva měsíce.“ a psychologa Stanislava: „Dvakrát do měsíce, s manželkou.“ do Anetiny ankety (vedle na této stránce).

✚

„Při sobotních obou živelně hlučných představeních bylo výhodou, že se dalo bezbolestně chodit vzrjácími schody na balkon,“ prohlásil tentýž.

ANETA A JEJÍ ANKETA, z kroměřických bullevardů

1. Jak často navštěvujete divadlo?
2. Máte raději komedie nebo tragédie?
3. Doneslo se k vám, že se koná v Kroměříži divadelní festival?
4. Navštívili jste nebo plánujete navštívit nějaké představení?
5. Kdybyste mohli hrát v divadle, jakou roli byste si chtěli vyzkoušet?

Zuzana, studentka:

1. Tak asi jednou za rok.
2. Když už jdu do divadla, tak je mi jedno na co.
3. Ne, já takové akce moc nesleduju.
5. No nějakou pěknou mrchu bych si stříhla. Padouši se vždycky dobře hrajou.

Jana, učitelka:

1. Když mám čas, tak se snažím tak jednou za dva měsíce.
2. Do divadla se chodím odreagovat, takže komedie.
3. Ano, samozřejmě že vím.
4. Bohužel ne, nemám hlídání pro malou.
5. Nedávno jsem viděla představení „jeptišek“, tak možná něco takového.

Stanislav, psycholog, za asistence manželky:

1. Dvakrát do měsíce, s manželkou.
2. Nevadí mi ani jedno, ani druhé.
3. Bohužel jsem o tom neslyšel.
5. **Manželka** (smích): Othella! **S:** Nemám žádnou vysněnou roli, třeba krále bych si zahrál.

Marek, student:

1. Tak vzhledem k tomu, že se o divadlo dost zajímám, chodím na představení docela často.
2. Já sám jsem tak trochu tragéd, takže v divadle jdu radši na nějakou komedii. (smích)
3. No včera jsem to zaslechl od přítelkyně.
4. Už jsem sice dnešní odpolední představení viděl, ale přítelkyně mě donutila, tak jdu znovu.
5. Tak hlavně by to měla být hlavní role. (smích)

Aneta: Není malých rolí, jsou jen malí herci.

M: Ano, jednou bych chtěl být i já velkým hercem.

PREZIDENT na dámském WC

Kampaň FEMADu Poděbrady 2010 se začíná stupňovat.

Prezident této zářijové soutěžní přehlídky dr. Ladislav Langr se objevil dokonce přímo na dámském WC! A to na prkénku (tedy vlastně spíše plastu). Potenciální zájemkyně zve na 39. ročník této divadelnické akce. Kdo se chce přihlásit, tak může na páně prezidentovu mailovou adresu: ladislav.langr@volny.cz

Máme si o čem povídat

Jana Chaloupková, lektorka klubu mladých divadelníků se PLKu svěřila:

„Klub mladých divadelníků funguje tak, že se po představení sejdeme ještě před besedou v kruhu a představení si rozebereme. Většinou setkání trvá půl až tři čtvrtě hodiny. V minulých letech jsme se scházeli po každém představení, letos je program hodně nabitý, ale snažíme se scházet co nejčastěji. Společně řešíme nejen představení, ale divadlo celkově, vyměňujeme si zkušenosti a názory. Zajímavé je, že každý rok se najde někdo, kdo je v opozici proti ostatním, např. on má pozitivní názor a ostatní negativní a naopak. Tím pádem si máme o čem povídat. Jsem velmi spokojená s tím, jak aktivně se děti účastní diskuse, některé znám už z minulých let, vždycky se na sebe těšíme, prožijeme tady spolu vždy krásné dny.“ (ab)

3. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY CÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽ 27. – 30. května 2010

DIVADELNÍ PLK

Ludmila Čápková

(dokončení)

Ludmila Čápková postupem let vyzrála tak, že se zaměřila na divadlo jednoho herce. O tomto žánru sama tvrdila, že jí vyhovuje, protože není závislá na jiných hercích. Pamětníci dodnes vzpomínají, jakým zážitkem bylo Ludmilu v některé z takových rolí vidět. Jako by teprve v sólovém projevu mohla zúročit tu nesmírnou píli, kterou divadlu dávala. Překročila tak o notný kus hranici ochotnického divadla a dala této disciplíně statut opravdového umění. Posunula vnímání ochotnického divadla směrem od volnočasové zábavy až k uměleckému prožitku, což oceňovali odborníci po celé republice. Čtyřikrát ji ocenili za nejlepší herecký výkon v celostátní soutěži amatérských divadel v Hronově. Tam excelovala například v roli paní Carranové v Brechtově hře Pušky. Převzala i ocenění Zlatý odznak J. K. Tyla. Ceny sbírala na nejstarším divadelním festivalu na Moravě v Napajedlech. Rada Zlínského kraje ji za významný dlouholetý mimořádný a podstatný přínos rozvoji regionu ocenila Zlatým kroměřickým tolarem. Ludmila Čápková se aktivně zapojovala do společenského života v Kroměříži, byla předsedkyní Sdružení přátel výtvarného umění Kroměřického, zasedala v odborných divadelních a recitačních poradách, režírovala večery poezie, spolupracovala s Klubem UNESCO nebo uváděla výtvarné vernisáže. Divadelní spolek Kroměříž jí za to vše vzdává hold festivalem, který nese její jméno.

(aku)

PROGRAM DNE:

10:00
Blázinec
DS Lužnice Bechyně

14:30
Polízanice malé čarodějnice
DS Tramtárie Olomouc

16:00
SLAVNOSTNÍ VYHLÁSENÍ CEN A ZAKONČENÍ

NEDĚLE 30. 5. 2010

Existuje vůbec láska bez sexu? Nebo sex bez lásky? Jaké jsou mezi tím rozdíly, pokud vůbec nějaké jsou? Právě o tom byla hra „Na dotek“, kterou zpracovalo Divadloexil Pardubice. Bohužel si zapomněli přivést rekvizity, ale nakonec si poradili velmi dobře, k dispozici měli fun-

dus místního DS Kroměříž z útrop klubu ze Starého pivovaru.

V publiku lidé reagovali různě:

- Marie, učitelka: „Mně se to líbilo více než předešlé hry. Bylo to osobité, nic to nekopírovalo.“

- Katka, nyní bez práce: „Tohle není zrovna můj šálek kávy, chvílemi to bylo až vulgární.“

Každopádně, „Exulanti“ si potlesk zasloužili. Určitě, za dobře vymyšlenou scénu a zajímavé zpracování.

Aneta Baierová

Super! Interaktivní světová premiéra!!!

PLK se stává nositelem zapojení herecké role fotografky Anny do jiného rozměru - tiskového. Tento snímek jejího hereckého partnera tak získává naprosto neopakovatelný interaktivní punc!

Je neděle ráno a na budíku svítí sedm hodin. Beru si klávesnici do postele, ostatně tak, jak to dělávám docela často. Mám hodinu na tento otvůrka posledního nedělního čísla PLKu. To už má naše porota své favority na novinářskou cenu a bude napjatě sledovat, jestli ty vybrané typy ještě někdo svým výkonem na poslední chvíli triumfuje. Ocenit můžeme soubor nebo jednotlivce, můžeme i techniku... Anebo třeba švédský stůl, když se nám bude chtít. Ba i úsměv krásné barmany se mezi návrhy objevil. A proč to odlehčení? My totiž nechceme lézt do zeli odborné porotě. Necítíme se být těmi, kteří mají hodnotit celá představení či jednotlivé výkony herců. Nechceme ani dávat minusová znaménka za technické problémy jako jsou výpadky zvuku, selhání světel, problémy s prostorem, se zatemněním... Tady to vidíme spíše opačně. Tak, že odvaha experimentovat s technikou je velmi chvilohodná. Bez toho bychom se mohli dočkat toho, že v touze po prvenství si soubory budou vybírat pouze tutovky hratelné i v nezatměnitelné tělocvičně. A přece nechcete, aby ochotnické divadlo ustrnulo někde na úrovni školní besídky. Technika dokáže zvýraznit vlastní autorskou invenci a umožní umělcům sdělovat obsah daleko pestřeji, než to bylo donedávna možné. Ale není to věc samospasitelná. My chceme hodnotit věci zdánlivě jednoduché, ale pro divadlo klíčové. Naše body získává ten, kdo zaujme obecenstvo, vyvolá diskusi, vzbudí zájem. Prostě o kom si myslíme, že si ho budou pamatovat návštěvníci Festivalu Ludmily Čápkové i za rok. A vzbudit takový dojem u divadelního publika, to není zrovna málo.

Antonín Kuzník

Za finanční podpory Ministerstva kultury, Zlínského kraje a Města Kroměříže MINISTERSTVO KULTURY MĚSTO KROMĚŘÍŽ Zlínský kraj	Generální sponzor: EKKL www.EKKL.CZ	Sponzoři: NADACE Děti-kultura-sport NORMÁLNÍ JE POMÁHAT Biopas	Patroni představení: KRYTÝ ŠKOLNÍ PŘÍSTŘEŠKOVÝ VÁŠIN www.KRYTÝ-ZAPLETAL.CZ CHEMICAR www.CHEMICAR.CZ SAVONENSKÝ www.SAVONENSKY.CZ EXAPO www.EXAPO.CZ TISKOVSKÝ www.TISKOVSKY.CZ Linear www.LINEAR.CZ Montáž žaluzií a stínících techniky Oldřich ZAPLETAL Kroměříž tel. 603 236 205
--	---	---	---

DIVADELNÍ PLK připravili: Art direktor: Saša Michajlovič. Foto: Jan Lehar a archiv (NIKOLI VINNÝ). O texty se postarali: Aneta Baierová, Antonín Kuzník a Michal Stein. Tisk: DTPTISK Kroměříž. Produkce: DS Kroměříž. Redakce děkuje za laskavý azyl ředitelce Starého pivovaru Janě Navrátilové.

www.divadlokm.cz